

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی
پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

عنوان:

بررسی تاثیر مامایی از راه دور بر ترس از زایمان، خودکار آمدی زنان باردار در
سازگاری با زایمان و نوع زایمان زنان نخستزا

نگارنده:

سحر خادمی

استاد راهنما

دکتر الهام ابراهیمی

عنوان: بررسی تاثیر مامایی از راه دور بر ترس از زایمان، خودکارآمدی زنان باردار در سازگاری با زایمان و نوع زایمان زنان نخست‌زا

مقدمه: ترس از زایمان، تاثیرات منفی بسیاری بر سلامت مادر و جنین می‌گذارد. علاوه بر آن، افزایش هزینه در سیستم بهداشتی و خانواده‌های زنانی که دچار ترس از زایمان می‌باشند، قابل توجه است. برای کمک به این زنان تنها آموزش‌های کلاس‌های آمادگی زایمان کافی نیست و پیگیری مستمر و مبتنی بر حمایت و تعامل نیز لازم می‌باشد. این مطالعه با هدف بررسی تاثیر روش مامایی از راه دور بر ترس از زایمان، خودکارآمدی زایمان و نوع زایمان زنان نخست‌زا صورت گرفت.

روش کار: پژوهش حاضر، از نوع کارآزمایی بالینی تصادفی است که بر روی ۷۰ زن نخست‌زا مبتلا به ترس از زایمان مراجعه کننده به درمانگاه پره‌ناتال بیمارستان بهارلو انجام شد. افراد واجد شرایط ورود به مطالعه، به صورت تخصیص تصادفی، با روش بلوک بندی ۴ تایی به دو گروه مداخله و کنترل تقسیم شدند. افراد در گروه مداخله، نرم‌افزار مامایی از راه دور و افراد گروه کنترل، مراقبت‌های روتین بارداری را دریافت کردند. ابزار پژوهش در این مطالعه پرسشنامه دموگرافیک، پرسشنامه ترس از زایمان ویجما (WDEQ-A,B) و پرسشنامه خودکارآمدی زایمان (CBSE) بود که توسط نمونه‌ها در هر دو گروه در ابتدای پژوهش و در ۳۶-۳۴ هفته بارداری تکمیل شد. علاوه بر این پرسشنامه ترس از زایمان (ورژن بعد از زایمان) مجدد پس از زایمان، توسط نمونه‌ها تکمیل شد و نوع زایمان نیز ثبت گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS25 و با استفاده از آزمون‌های آماری تحلیل واریانس با اندازه‌های تکراری، تی مستقل، فیشر و کای دو انجام شد.

یافته‌ها: در این پژوهش، اطلاعات جمعیت شناختی بین دو گروه مداخله و کنترل، تفاوت معنی‌داری آماری نداشت ($P < 0.05$). نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری تکراری نشان داد که میانگین نمره ترس از زایمان گروه مداخله، در دو مرحله پس از آزمون و پیگیری در مقایسه با گروه کنترل، کاهش یافته است ($P = 0.001$). همچنین نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که میانگین نمره خودکارآمدی گروه مداخله در مرحله پس از آزمون، در مقایسه با گروه کنترل افزایش یافته است ($P = 0.001$). نتایج آزمون کای دو نشان داد از نظر انجام زایمان طبیعی دو گروه تفاوت معنی‌دار آماری دارند ($P = 0.03$).

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که مامایی از راه دور، تاثیر مثبتی بر کاهش ترس از زایمان، بهبود خودکارآمدی زایمان و نوع زایمان زنان نخست‌زا دارد. بنابراین به ارائه دهندگان خدمات بهداشتی توصیه می‌گردد که رویکرد مامایی از راه دور را در جهت حمایت از زنان مبتلا به ترس از زایمان و بهبود خودکارآمدی و کاهش زایمان سزارین در نظر بگیرند.

واژگان کلیدی: ترس از زایمان؛ خودکارآمدی زایمان؛ نوع زایمان؛ مامایی از راه دور؛ زنان نخست‌زا

Teheran University of Medical Sciences

School of nursing and midwifery

Title:

**Investigating effect of tele midwifery on fear of
childbirth, self-efficacy in coping with childbirth
and delivery mode in primiparous women**

"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science (MSc) Degree"

By

Sahar Khademi

Supervisor:

Dr. Elham Ebrahimi

Consultant:

Dr. Ahmad Khosravi

Dr. Shohreh Movahedi

2020

Abstract

Investigating the effect of tele-midwifery on fear of childbirth, self-efficacy in coping with childbirth and delivery mode in primiparous women

Introduction & Objective: Fear of childbirth has many adverse effects on maternal and fetal health. Also, a significant increase in the health system's cost and the families of women who have a fear of childbirth is considerable. To help these women, it is not enough to educate them in childbirth preparation classes, and continuous follow-up based on support and interaction is also needed. This study aimed to investigate the effect of tele-midwifery on fear of childbirth, self-efficacy in coping with childbirth and delivery mode in primiparous women.

Materials and Methods: This randomized clinical trial was conducted on seventeen pregnant women with fear of childbirth referred to the prenatal clinic of Baharlu hospital in Tehran. Qualified subjects were assigned to the intervention and control groups using four block randomizations. Intervention groups receive the tele-midwifery application, and the control group receives routine prenatal care. Data collection tools included a demographic questionnaire, the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire (WDEQ-A, B), and the Childbirth Self-Efficacy Questionnaire (CBSE), that were filled out by samples in both groups at the beginning of the study and 36 to 34 weeks of gestation. After delivery, the Wijma-B questionnaire (postnatal version) was completed by the samples, and the type of delivery was recorded. Data were analyzed by SPSS 25 using Chi-square tests, Fisher's exact test and independent t-tests & repeated-measures analysis of variance (ANOVA).

Results: In the present study, there was no significant difference between the two groups in terms of demographic characteristics ($P < 0.05$). The ANOVA results showed that the mean score of fear of childbirth in the intervention group decreased compared to the control group ($P = 0.001$). Also, the independent t-test showed that the mean self-efficacy score of the intervention group increased compared to the control group ($P = 0.001$). The chi-square test results showed that in terms of NVD, two groups had a statistically significant difference ($P = 0.03$).

Conclusion: The present study results showed that tele-midwifery has a positive effect on reducing the fear of childbirth, improving childbirth self-efficacy, and the type of delivery of primiparous women. Therefore, health care providers are advised to consider tele-midwifery to support women with fear of childbirth and improve self-efficacy and reduce cesarean sections.

Keywords: Fear of childbirth, self-efficacy, delivery mood, tele-midwifery, primiparous